

1 Our Gemara began with a statement from the previous daf. גופא אמר רב חסדא נעץ קנה ברשות היחיד ונח על גביו אפילו גבוה - מאה אמה חייב -

If someone standing in רשות הרבים - a public area - threw an object onto a pole which is in רשות היחיד - a private area - even if the pole is 100 אמות high, he is חייב for הוצאה מרשות לרשות - transferring from one domain to another on שבת.

Now, since a pole is generally not 4 x 4 טפחים wide, we must say that חסדא ר' holds that you don't need a surface of 4 טפחים in a רשות היחיד for a valid הנהחה.

If so...
 רבי חסדא דאמר כרבי ר' - It seems that חסדא ר' holds like רבי and not the רבנן!
 We learned in a braisa...
 זרק ונח על גבי זיו כל שהוא רשות היחיד, רבי holds he is חייב, even though the area upon which it landed is less than 4 טפחים wide. The רבנן, however disagree with רבי, and say that he is פטור. It would seem that the opinion of ר' חסדא can only be reconciled with רבי and not the רבנן.

2 However the Gemara explains that רבי and the רבנן actually both agree with the concept of חסדא ר', that a הנהחה within a רשות היחיד does not require a 4 by 4 area to be valid. Their Machlokes is about a different case altogether - where a tree that is growing in רשות היחיד has a small branch sticking out into רשות הרבים.

If someone threw an object - less than 4 אמות - in רשות הרבים onto that branch, רבי holds that he is חייב because we say - שדי - the branch is Halachically considered to be in the same רשות as the trunk - which in this case would be רשות היחיד.

The רבנן say that he is פטור because they don't accept the concept of - שדי, and therefore consider the branch to be in רשות הרבים, where the branch actually is.

1

נופא אמר רב חסדא נעץ קנה ברשות היחיד וזרק ונח על גביו

חייב
הוצאה מרשות לרשות

ר' חסדא
You don't need 4 טפחים for a valid הנהחה

לימא ר' חסדא דאמר כרבי כריותא:
זרק ונח על גבי זיו כל שהוא

רבנן פטור רבי חייב ר' חסדא

2

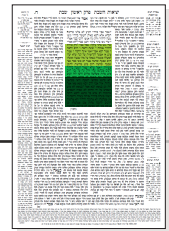
The Gemara explains that רבי & רבנן agree with חסדא ר'

Their מחלוקת is about a different case

If someone threw an object less than 4 אמות in רשות הרבים onto that branch

רבנן פטור don't say שדי נופו בתר עיקרו

רבי חייב we say שדי נופו בתר עיקרו

3 The Gemara then continues with a somewhat similar case, where one may be פטור when throwing into the רשות הרבים. רשות הרבים - If someone threw a basket made of reeds into the רשות הרבים from a רשות היחיד, whether he is חייב or not will depend on the size of the basket. If the basket is 10 טפחים high and has a diameter of 6 טפחים - into which you can fit a square of 4 by 4 - he is פטור. As Rashi explains, this basket is big enough to be considered a רשות and not an object - and the Torah only prohibits throwing a חפץ - an object, not a רשות - as was the case in the משכן, from where we learn all מלאכות. But if the כוורת - the basket is smaller than that it is an object and he would of course be חייב.

3 אמר אביו זרק כוורת לרשות הרבים

4 אמות רשות הרבים

פטור

חייב

10 טפחים

6 טפחים

רש"י

It's big enough to be considered a רשות & not an object

4 The Gemara then move on to discuss the status of objects in רשות הרבים based on their various heights.

אמר עולא עמוד תשעה ברשות הרבים ורבים מכתפין עליו וזרק ונה על גביו - חייב

The Gemara explains...

An object in the רשות הרבים that is, פחות משלשה - less than 3 טפחים high - is considered part of the רשות הרבים, because people just step right over it.

משלשה ועד תשעה - between 3 and 9 טפחים high, is not considered part of the רשות הרבים, because it's not usable by the public - since it's too high to walk over it, and too low to adjust one's load on it.

4 אמר עולא עמוד תשעה ברשות הרבים ורבים מכתפין עליו וזרק ונה על גביו חייב

כחות וקלטה

וקלטה וזרע השלש

השורה וזאי וקתפין צלויב

Part of רשות הרבים

Not part of רשות הרבים

Part of רשות הרבים

5 Here is where Ulah's ruling applies. A post which is nine טפחים high is at the perfect height for people to adjust their loads. Since people in the רשות הרבים use it often, it's considered part of רשות הרבים. Therefore, if he throws something and it lands on this post, he is חייב for transporting 4 אמות within a רשות הרבים.

If so, asks אביו...

What about a hole in רשות הרבים which is 9 טפחים deep?

indeed it is similarly considered part of the רשות הרבים. ר' יוסף answered - וכן בגומא -

however disagrees and says; רבא תשמיש על ידי הדחק לא שמויה - תשמיש

Since a hole of that depth is not convenient to use, it cannot be considered part of רשות הרבים.

5

4 אמות רשות הרבים

חייב

9 טפחים

גומא מאי

9 טפחים

ר' יוסף וכן בגומא חייב

רבא תשמיש על ידי הדחק לא שמויה

Not convenient

6 After some discussion רבא cites a משנה which proves his point.
 דתנן אם היה רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו הזורק לתוכה ארבע אמות חייב - A puddle in רשות הרבים which people generally walk right through, even though it's inconvenient for them, is considered a part of רשות הרבים, and therefore if you throw something into it, you are חייב.
 The משנה then clarifies that the puddle can only be considered part of רשות הרבים if it's less than 10 טפחים deep, and then it repeats ורקק מים שרשות הרבים מהלכת בו הזורק לתוכה ארבע אמות חייב - חייב - A puddle in רשות הרבים which people generally walk through is considered a part of רשות הרבים, and therefore if you throw something into it, you're חייב.

Now - we can understand why the משנה would say the words מים רקק - a puddle, twice - to teach that it's considered part of רשות הרבים in both summer and winter months. We might have thought, maybe it's only part of רשות הרבים in summer months, when people walk through it to cool off, but in the winter people generally don't walk through it, so it's not part of רשות הרבים. Or - Perhaps we'd have thought that people only walk through it in winter months, when they're dirty from the muddy streets anyway, but they won't walk through it in the summer. Therefore by repeating it, the Mishnah teaches that it's part of רשות הרבים throughout the year. However, why did it have to repeat the words רשות הרבים - מהלכת בו - "that people walk through it"? Once the first part of the משנה taught us that even though it's inconvenient, people will walk through the puddle and that's why it's considered part of רשות הרבים, there's no reason to repeat those very same words!
 Therefore, says רבא, it must be that the משנה is emphasizing that הילוך על ידי הדחק - inconvenient walking can make an area part of רשות הרבים, but תשמיש על ידי הדחק לא שמייה תשמיש - inconvenient using is not considered part of רשות הרבים.

7 The Gemara then goes on presents another case where one is פטור if he transports an object in רשות הרבים. רשות הרבים - If someone transports a big bundle of reeds by constantly flipping over the bundle end over end, even though he moved it through רשות הרבים, he is פטור, since at no point is the entire bundle moving at once. The Gemara then went back to discuss another part of the תוספתא quoted on daf Vuv. תוספתא said that if you're standing on a threshold of a house, you can take things from someone in the house, or from someone in רשות הרבים. The Gemara explains that this is permitted only when the step he's standing on is less than 4 by 4 טפחים, which makes it a מקום פטור.

7 אמר רב יהודה האי זירוא דקני פטור

טוספתא: אמר מר אדם עומד על האיסקופה

נוטל מבעל הבית ונותן לו

נוטל מעני ונותן לו

Less than 4 by 4 מקום פטור

8 Our דף ends by discussing of the next part of that תוספתא. אמר מר ובלבד שלא יטול מבעל הבית ונותן לעני מעני ונותן לבעל הבית - Even though he's standing in a מקום פטור, he cannot take something from someone in רשות הרבים and give it to someone in רשות היחיד, or vice versa. If he did though, he's פטור, because it's only מדרבנן.

8 אמר מר ובלבד שלא יטול מבעל הבית ונותן לעני מעני ונותן לבעל הבית

If he did though he's פטור

מדרבנן

מקום פטור

לימא הוי תיובתא דרבא

If you carry something 4 רשות הרבים in 4 אמות

אעפ"י שהעבירו דרך עליו חייב

10 טפחים

מקום פטור

10 טפחים

It came to rest in his hands & it's a separate act

חייב

The object never came to rest חייב

The Gemara asks, לימא הוי תיובתא דרבא - this seems to contradict a ruling of רבא.

For רבא had taught if you carry something 4 אמות in רשות הרבים, הרבים, אעפ"י שהעבירו דרך עליו חייב - even if he passed it over himself, which is a מקום פטור since that area is over 10 טפחים high, he is still חייב. This seems to be contradicted by the case of the תוספתא where he passes something from the רשות היחיד to the רשות הרבים, or vice versa through the doorstep, which we just said is a מקום פטור, and the תוספתא says he's פטור!

The Gemara answers that there is no contradiction, because the cases are different. In the case of the doorstep, when he took the object from the first person it came to rest in his hands. When he then gives it to the second person, it's a separate act. However, in רבא's case, the object never came to rest - it's one smooth motion. The fact that it passed through a מקום פטור is not considered an interruption, and therefore he's חייב for transporting it 4 אמות in רשות הרבים.